

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ
20
ΜΑΪΟΥ 1934
 Τών Αγίων Πατέρων

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

“Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΑΝΤΙΤΙΘΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ;”

Υπό ΓΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΔΑΚΗ, Ιατροῦ.

Εσχάτως, ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας ἔκαμε τὴν ἐρώτησιν ταύτην, πρὸς τοὺς σοφοὺς Γάλλους, καί, ἐξήτησε, νὰ ἀπαντήσωσιν ἐγγράφως. Τὸ ἐρώτημα τοῦτο, ἐνδιαφέρει, βεβαίως, καί, ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, καί, διὰ τοῦτο, θὰ ἐπιχειρήσωμεν, νὰ δώσωμεν μίαν ἀπάντησιν, ἡ ὁποία θὰ ἀφορᾷ, πάλιν, ἡμᾶς, διότι αἱ διδόμεναι ἀπαντήσεις, ὑπὸ τῶν Γάλλων σοφῶν, ἀρκοῦσι, διὰ τὴν Ἀκαδημίαν.

«Ἡ Ἀνθρωπότης, λέγει ὁ Φάουστ, ζητεῖ, διαρκῶς, τὴν Ἐπιστήμην, καί, τὴν Εὐτυχίαν». Ὑπάρχει, ἀληθῶς, μία ἀνάγκη ἀναπόδραστον, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει, εἰς τὸν ἄνθρωπον, νὰ ζητῇ ἀδιαιρέτως, νὰ μάθῃ ὅ,τι ἀγνοεῖ, καί, νὰ αἰσθανθῇ χαρὰν, εὐχαρίστησιν, εὐτυχίαν. Τί σημαίνει τοῦτο; Σημαίνει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀγνοεῖ, ἀπ’ ἐνός, καί, ὅτι εἶναι δυστυχῆς, ἀπ’ ἑτέρου. Ἀπὸ ἀγρίος ἐγένετο ἡμερῶν ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ τὴν νομαδικὴν ζωὴν περιήλθεν, εἰς τὴν ἐν Κοινωνίᾳ ζωὴν, ἐνεφάνισε τὸν Πολιτισμόν του. Ἡ ἀνάγκη του τὸν ὑπερῆρασε, νὰ μανθάνῃ, διαρκῶς, νὰ ἐξεκρίσει, νὰ δημιουργῇ τὴν Ἐπιστήμην, καί, τὸν Πολιτισμόν. Ἡ ἀνάγκη τὸν πιέζει, νὰ μάθῃ τὰ πάντα. Ἀλλά, δὲν θὰ προχωρήσῃ καὶ πολὺ, λέγει ὁ Δυμποῦν Ρεϋμόνδ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προχωρήσῃ, πέραν τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα ἔχει τάξῃ, εἰς αὐτόν, ἡ Φύσις, καί, τὰ ὅρια ταῦτα τῶν γνώσεών του, εἶναι ἐκείναι αἱ γνώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι χρήσιμοι εἰς αὐτόν, διὰ νὰ διατηρήσῃ τὸ εἶδος του, ἐπὶ τοῦ Πλανήτη. Καί, ὁμῶς, αἱ προβλέψεις τοῦ σοφοῦ τούτου Φυσιολόγου διαψεύδονται. Ἡ ἀνάγκη του τὸν πιέζει, νὰ προχωρήσῃ, καί, νὰ μάθῃ καὶ πλεον ἀκόμη, νὰ μάθῃ περισσότερα, περισσότερα, τὰ πάντα. Ἡ ἀνάγκη, τὴν ὁτοίαν αἰσθάνεται, πρὸς αὐτόν, εἶναι ἀκαταγώνιστος. Ἀλλά, διατί τὸν πιέζει μία τόσο μεγάλη ἀνάγκη; Διότι θέλει νὰ δοκιμάσῃ, νὰ αἰσθανθῇ χαρὰν, ἡδονὴν, θέλει, ἐπιζητεῖ εὐτυχίαν.

Ὁ πόθος τῆς ἡδονῆς, καί, τῆς εὐτυχίας εἶναι ἐκείνος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐλεύθει. Ἐδημιούργησε, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος τὸν Πολιτισμόν, καί, τὴν Ἐπιστήμην του, διότι εἶναι δυστυχῆς; Ναι!

Ὅ,τι καὶ ἂν πράττῃ οὗτος, ὅ,τι καὶ ἂν ἐπραξεν, ἡ Ἱστορία του ὀλοκλήρου, ὁ Πολιτισμὸς του, ἡ Ἐπιστήμη του, εἶναι ἀποτελεσμα μίᾳ πίεσεως, μίᾳ ἀνάγκῃ, πρὸς ἡδονὴν, καί, πρὸς εὐτυχίαν. «Ἔιναι ἀνυπόφορον εἰς τὴν ψυχὴν, λέγει ὁ Πασχάλ, νὰ ζῇ καθ’ ἑαυτήν, καί, νὰ σκέπτεται τὸν ἑαυτὸν της, ὅλη ἡ φροντὶς αὐτῆς εἶναι, πῶς νὰ λησμονῇ τὸν ἑαυτὸν της». Ἡ πίεσις αὕτη ἐκδηλοῦται, ἀπὸ μίᾳ καταστάσεως ἐσωτερικῆς, τὴν ὁποῖαν ὀνομάζομεν Ἀνίαν, ἡ ὁποία, κρεμαμένη, ὡς μᾶστιξ, ὑπεράνω ἡμῶν, μᾶς μαστιγώνει ἀνηλεῶς, πρὸς ἀδιείπτον δρασιν. «Ἡ Ἀνία εἶναι τῆς φύσεως τοῦ ἀέρος, λέγει ὁ Λεοπάρδης, ὅστις, ὅπως πληροῖ ὅλα τὰ διαστήματα, καί, ὅλα τὰ κενά, οὕτω, καί ἡ Ἀνία πληροῖ τὰ διαστήματα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, τὰ παρεπιπτόμενα μεταξὺ ἡδονῶν, καί, πόνων». «Αἱ προσπάθειαι τῶν ἀνθρώπων εἶναι νὰ ἐλαττώσωσι τὸ βάρος τῆς ζωῆς, καί, νὰ τὴν καταστήσωσιν ἀνεπαίσθητον, νὰ σκοτώσωσι τὸν καιρὸν, δηλαδὴ, νὰ ξεφύγωσιν, ἀπὸ τὴν Ἀνίαν», λέγει καὶ ὁ Χρισπενχάουερ.

Διὰ νὰ λησμονῇ, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτὸν του, διὰ νὰ ξεφύγῃ, ἀπὸ τὴν Ἀνίαν, διὰ νὰ μὴ πάσχω, ἐδημιούργησε τὸν Πολιτισμόν, καί, τὴν Ἐπιστήμην.

Ὁ ἄνθρωπος, ὠθούμενος, δημιουργεῖ τὴν Ἐπιστήμην, καί, τὸν Πολιτισμόν. Ἡ ὠθῆσις αὕτη, ἡ πίεσις, ἡ ἀνάγκη ἐκείνη, δὲν εἶναι ἔργον τῆς Διανοίας, ἀλλὰ τοῦ Ἔσω τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλο τι εἶναι ἡ Διάνοια καί ἄλλο τὸ Ἔσω. Τὸ Ἔσω εἶναι τὰ ἐνστικτα καί αἱ ὀρμαί.

Αἱ ὀρμαὶ ἐδημιούργησαν, καί, τὴν Διάνοιαν. Ἡ Διάνοια εἶναι ἐπιγενής, ἐνῶ αἱ ὀρμαὶ προϋπήρχον, διότι αἱ ὀρμαὶ εἶναι τὸ χα-

ρακτηρίζον τὴν ζωὴν. Ἡ δημιουργία τῆς Ἐπιστήμης προέρχεται, ἐν τῇ ἱκανοποιήσει τῶν ὀρμῶν μας, ἐν τῇ προσπάθειᾳ, νὰ ἀπαλλυθῶμεν, ἀπὸ τὴν πίεσιν, καί, ἐν τῷ πόθῳ, νὰ ἠρημῶσωμεν, νὰ εὐτυχῶσωμεν. Ἀλλά, τί ἐπιζητεῖ, νομίζετε, καί, ἡ Θρησκεία; Τί εἶναι ἡ Θρησκεία; Ἡ Θρησκεία εἶναι εἰς πόθος ἐσώτατος, πρὸς μίαν κατάστασιν, ἱκανοποιούσαν, ἀπολύτως. Ἡ Θρησκεία δὲν εἶναι ἔργον τῆς Διανοίας, ἀλλὰ, τοῦ Ἔσω, τῶν ὀρμῶν. Ἡ διάνοια ἐξαγγέλλει, μόνον, καί, διερμηνεύει τὸν πόθον τοῦτον, καί, μαρτυροῖ δι’ ἐκείνην, τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν.

Ἡ Θρησκεία εἶναι εἰς πόθος, πρὸς ἰσορροπίαν, πρὸς μίαν ἀπόλυτον ἠρεμίαν. Τοῦτο εἶναι ἐκείνο, τὸ ὁποῖον ἐπιζητεῖ αὕτη. Ἐκεῖ, ὅπου, ἄγει ἡ Ἐπιστήμη, ἐκεῖ, ἀκριβῶς, ἄγει, καί, ἡ Θρησκεία. Ἀμφοτέραι ἀγνοοῦν, εἰς τὸ αὐτὸ τέμα, τὴν ἠρεμίαν, τὴν ἰσορροπίαν, τὴν εὐτυχίαν.

Ἐλαυνόμενος, ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ νὰ ἱκανοποιηθῇ, φέρεται, πρὸς μίαν κατευθύνσιν, πρὸς ἓν σημεῖον, πρὸς μίαν κατάστασιν ἐσωτερικῆν, ἐκείνην, ἡ ὁποία θὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ, ἀπολύτως. Ὁ ἄνθρωπος φέρεται, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην, ἡ ὁποία εἶναι ἀνάγκη, διὰ τῶν ὀρμῶν του, καί, διὰ τῆς διανοίας του, ἀσυγκρατήτως.

Αἱ ὀρμαὶ εἶναι ἡ κινητήριος δύναμις. Ὅπισθεν τῆς διανοίας εἶναι αἱ ὀρμαί. Ἐσχάτως κατέταξαν τὴν Διάνοιαν, εἰς τὰς δυνάμεις, καί, μάλιστα, τὴν ἐθελούριαν, ὡς τὴν μεγαλύτεραν δύναμιν τοῦ κόσμου, ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα δύναται, νὰ φέρῃ. Ἀλλά, ἡ δύναμις αὕτη δὲν ὀφείλεται, καθ’ αὐτό, εἰς αὐτήν, ἀλλὰ, εἰς τὰς ὀρμαί, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὀπισθεν, καί, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὴν ζωὴν, καί, εἶναι ἡ οὐσία αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι ἐγέννησαν, καί, τὴν διάνοιαν.

Οὐδεμία ἀντίθεσις ὑφίσταται, λοιπόν, μεταξὺ Θρησκείας, καί, Ἐπιστήμης, διότι ἀμφοτέραι ἔχουσιν, ἓνα, καί, τὸν αὐτὸν παράγοντα. Ἐκ τῆς ἰδίας πηγῆς πηγάζουσιν ἡ Ἐπιστήμη, καί, ἡ Θρησκεία, τῆς πηγῆς, καί, τῆς ἀβύσσου ἐκείνης, πάσης ἠρεμίας, καί, εὐτυχίας.

Ἄς λέγῃ ὅ,τι θέλει ὁ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

[Τοῦ Τακτικῆς Ἀνταποκριτοῦ μας].

Ἀξιότιμη κ. Διευθυντά,
 Εἶμαι, εἰς ἄκρον, εὐτυχῆς, ποῦ μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία, νὰ ἐπικοινωνῶ με τοὺς ἀγαπητοὺς σας Συμπολίτας, ὡς Ἀνταποκριτρία τῆς ἐγκρίτου Ἐφημερίδος σας, καθότι δὲν ἐλησμόνησα, ὅτι εἰς τὴν ὄρασαν καὶ φιλοξενον Κλήτην διέμεινα ἀρετῶν. Εἶναι δι’ ἐμὲ ἑξαιρετικὴ τιμὴ, καί, σὰς βεβαίω, Ἀξιότιμη Κύριε Διευθυντά, ὅτι τοῦτο με συγκινεῖ ἰδιαίτερος. Θέλω καταβάλλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ὅπως φανῶ ἀνταξία τῆς τιμῆς αὐτῆς, ἢ, εἴχατε τὴν εὐγενῆ καλοσύνην νὰ μοὶ ἀπονέμετε.
 Ὅταν οἱ ἀγαπητοὶ Συμπολίται σας ἀναγινώσκουν τὰ Ἄρθρα μου, θὰ ἐνθυμοῦνται, σχεδὸν ὅλοι, τὴν ζωηρὰν καὶ εὐχαρὶν ἐκείνην παιδικὴν, ἥτις, ἀμέριστος καί εὐτυχῆς, διήλθε τὰ πρῶτά της ἐφηβικά εἴτη, εἰς τὴν φιλοξενον Πατρίδα σας, ἐκεῖ αἰσθανθεῖσα καὶ τὰ πρῶτά της παιδικὰ ὄνειρα καὶ τραγουδοῦσα με παλμοῦς συγκινήσεως τό :

«Μέσ’ τὸ αἷμα βουτημένη, με πληγὴς νοσῆς ἀκόμα, ἀπ’ τῆς Κρήτης τ’ ἄγιο χῶμα ἐπετάχθ’ ἡ Ἐλευθερία».

Σήμερον, κουρασμένη, ἀπὸ τὰ κτηνήματα τῆς ζωῆς, καί, στερηθεῖσα ὅλων τῶν προσωπῶν μου ὑπάρξεων, ἀφιέρωσα τὴν σκέψιν μου, καί, τὴν ψυχὴν μου, εἰς τὴν πέννα πιστεύσατε, ὅτι τοῦτο εἶναι ἡ μόνη μου εὐτυχία, καί, πρὸ παντός, ἡ μέριμνά μου, διὰ τοὺς δυστυχεῖς, καί, τοὺς βασανιστούμενους.
 Ἀγαπητοί μου παιδικοί φίλοι Κρήτες. Εὐθυμισμένη, ὅτι, κατόπιν τῶσων ἐτῶν, θὰ ἔχω τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐπικοινωνῶ μαζὺ σας, σὰς ἀποστέλλω, διὰ μέσου τῆς Ἐφημερίδος «Κήρυκος» τοὺς θερμότερους, καί, τοὺς φιλικωτέρους χαιρετισμοὺς μου ἀναφωνοῦσα : «Ζήτω ἡ ὄραία, καί, ἱστορικὴ Κρήτη».

Ἀθῆναι.
ΜΑΙΡΗ ΤΣΑΜΑΛΟΥ
 τὸ γένος ΠΕΤΑΛΑ
 Δημοσιογράφος.

Φροῖντ, περὶ τῆς Θρησκείας, καί, ὡς ἀκούουσιν αὐτόν, κεχηνότες, ὅσοι θέλωσιν.

Ἐν τῷ Σύμπαντι, ὡς πᾶν, εἴτε ἀόργανον, εἴτε ὄργανικόν εἶναι τοῦτο, τείνει, ἀσυγκρατήτως, πρὸς ἠρεμίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας, καί, ἐξεκίνησεν. Οὐδεμία ἀνθρωπίνῃ χεῖρ εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀνακόψῃ τὴν τάσιν ταύτην, διότι ἡ τάσις αὕτη εἶναι ὁ Νόμος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπλοποιοῦνται οἱ Νόμοι ἅπαντες τῆς Φύσεως, καί, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπανοῦσιν, ὑποχρεωτικῶς, τὰ πάντα, ἐν τῷ παντί.
Ἀνθρωπίνῃ χεῖρ, νὰ ἐκτριζώσῃ τὴν τάσιν ταύτην εἶναι ἀδύνατον. Ἀνθρωπίνῃ διάνοια νὰ τὴν καταλύσῃ, εἶναι ἀστέγον.

ΟΙ ΘΕΡΙΣΣΙΑΝΟΙ

Αὕτη τὴν φορὰ δὲν θὰ γράψω γιὰ τοὺς ἴδιους τοὺς κατοικοῦντας σὺν Θέρησσον.
 Πρόκειται γιὰ κείνους ποὺ στὴν Ἐπανástασιν ἢ ὡς καπετάνιοι ἢ ὡς συναρχοὶ μείνανε σὺν Θέρησσον 9 μῆνες περίπου καὶ οἱ ὁποῖοι διατηροῦν μὴ ζωηρὴ ἀνάμνησιν τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων.
 Ἀπορμὴ εἶναι ἓνα σημεῖόν μου, ποῦ δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν ἴδια στήλη. Σ’ αὐτό, μαζὶ με τῆς ἐπιπτώσεως, ποῦ μνημόνευα γιὰ τὸν τόπον, ἀνέφερα καὶ δύο λόγια, ὡς μοῦ τὰ μετέδωκαν, γιὰ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐπανάστασεως καὶ γιὰ μερικοὺς ἄλλους. Λοιπὸν σὺν νὰ βρῆται τὸν μετὰ μου ἢ μᾶλλον ἀνοιξα μὴ ἱστορία κί ἄκουσα μερικὰ, ὡς τοῦτα : Φίλε μου, διάβασα κείνο ποῦ ἔγραψες, καὶ ἐγὼ μαζὶ με τὸν τάδε καὶ με τὸν τάδε βρεθήκαμε ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὡς τὸ τέλος. Εἶμαι ἓνας ἀπὸ τοὺς

ἐμνευστᾶς, χορηγοὺς τῆς Ἐπανστάσεως, ἕνας στυλοβάτης...»
 Ἄλλος πάλι μοῦ λέει : «Εἶδες τί ὑπέροχο χωριὸν; Ἐκεῖ, φίλτατε, ἔσπερα τὴν κάπα μου ἐννῆα μῆνες, θηρμαίνοντας καὶ κείνο καὶ τότε ...»
 Τρίτος. «Λιβαδίτεις φίλε, τὸν ἀρχηγὸν, λιβαδίτεις καὶ τοῦ ἔγραψες πάλι, μ’ αὐτὸς τὰ λησμονήσε, μᾶς λησμονήσε ὅλους καὶ τὸ χειρότερο μᾶς παραμέρισε κί ἀνέβηκε αὐτὸς ἀπάνω με τὰ φτερά μας...»
 Τέταρτος. «Ἀφῆσε ποῦ ἐπαναστάτης ἔμεινα ἐκεῖ τόσο καιρὸν, ἀλλὰ πέρασι πῆγα καὶ τί νὰ σοῦ πῶ, ἀναγεννήθηκα...»
 Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐπανστάσεως, πῶν Διευθυντῆς τοῦ «Κήρυκος» μοῦ λέει : «Ὅχι μόνο ὅ... ποῦ ἔγραψες εἶχε τὴ γνώμη νὰ μὴ φύγωμε ἀπὸ τὸ Θέρησσον, ἀλλὰ καὶ ὁ Καπετὰν Γιωργιὸς Γεωργακάκης καὶ θὰ μείνῃ ἢ φράσις τοῦ ἀλησμόνητου — Ὀμοβόροι καὶ ὄχι...»
 Ἀγαπητοὶ μου γέροντες, ποῦ θυμηθῆκατε τὰ παλὰ σας, μὰ ἐγὼ ὁ καιμένος δὲν ἦλθα νὰ γράψω ἱστορία, οὕτε νὰ κατηγορήσω ἢ νὰ παινέσω, ἀλλὸς νόμισα πῶς περῶντας ἀπὸ τὸ Θέρησσον, ἔπρεπε με δυὸ γραμμῆς νὰ διεξηγηθῶσιν κείνο ποῦ ἐνοίωσα, κείνο ποῦ θὰ νοιώσῃ ὁ καθένας, ἕνεος ἢ δικῆς, ποῦ θὰ περᾶσῃ ἀπὸ κεῖ, ἀντικειμενικά καὶ χωρὶς προκατάληψιν.
 Γράφτηκε σὲ κείνο τὸ χωριὸν μὴ σελίδα ἀπὸ τῆς ποῦ ζωντανῆς τῶν τελευταίων χρόνων στὴν Ἱστορία τῆς Κρήτης.
 Μπορεῖ νὰ μοὶ ὅποιος θέλετε, ἀλλὰ νομίζετε, ὅτι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πῇ δυὸ λόγια γιὰ τὰ περασμένα, ὅπως εἶχαν πάνω κάτω, ποῦ εἶναι ἀσχετὰ με τὰ τωρινὰ, ὅπως ἐξελεύσονται γοργά, μ’ ἄλλο πνεῦμα κί ἄλλη κατεύθυνσις;
 Καὶ δὲν σὰς ἀρνεῖται κανεὶς πῶς ὅλοι σας, νέοι τότε, παλληκάρια, ὅλο φωτιὰ καὶ ζωὴ, ἐπαίξετε καλὰ τὸν ὄθλον σας, πῶς ἀνταποκριθῆκατε, σὶτὰ ἰδανικά καὶ σὶτὸς πόθους τῆς ἐλοχῆς, θυσιάζοντες τὰ καλά καὶ τὴν ἠσυχίαν σας. Οὕτε θέλησα ὡς προσεῖπα, νὰ γράψω οὕτε κἂν ἱστορικὸν σημεῖωμα γιὰ νὰ μοῦ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

παραπονεθήτε άλλος λίγο, άλλος πολύ. Και μιά πού μου δίδετε άφορομή, άγαρητοί μου και σεβαστοί φίλοι (οί πλείστοι είναι γέροι) θά σάς πώ ποιό ήτο τό βασικό σας σφάλμα τότε. Άγία ή ιδέα της ένωσης με την μητέρα όπως τότε θεμελιώθηκε, αλλά όχι όπως την κάμετε άνευ όρων άργότερα.

Ο Γιάννης Μουρέλος είχε άπόλυτο δίκαιο προχθές πού έγραψε σχετικά. Γιατί βέβαια έμμεσα "Έλληνες, αλλά είμεθα και Κορηκοί και έχομε μιά διαφορετική νοστροπία, είχαμε λόγους πού δεν είναι του παρόντος να ζητήσωμε τότε ένωση πού γίνηκε άργότερα όχι όμως άνευ όρων.

Άλλά να διατηρήσωμε προνόμια δίκαια και πού ανήκαν στη Κρήτη. Κάποια αδιοτέλεια οικονομική και Διοικητική, πού θά μās επέτρεπε να κάμωμε τό νησί μας τόπον πρότυπον πολιτισμού, όπως και μιά φορά άσφαλώς υπήρξε. Αυτό ήτανε σφάλμα σας και νομίζω πως κάποιος άργότερα, πού δεν είχε λάβει μέρος στο Θέρισσο, τό ειπε. Άλλά ο ένθουσιασμός της πρώτης στιγμής μοιάζει με της άποφάσεως, πού λαμβάνονται στο ποδάρι.

Ε. Γ. ΠΑΛΛΗΚΑΡΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ-ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΥΧΑΙ

Ο «Κήρυξ» εδχεται, εις τούς άγοντας, άφρον, τήν όνομαστικήν Έορτήν των, φίλους συνδρομητάς, και, αναγνώστας, χρόνια πολλά, και, πνευτοχρισμένα.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ

Τό Υπουργείον της Δικαιοσύνης, διά Τηλεγραφήματός του πρός τούς Διευθυντάς των Φυλακων του Κράτους, παραγγέλλει, όπως, κατόπιν της άποδράσεως των 8 Κομμουνιστών, εκ των Φυλακων Αιγίνης, να άπαγορευθή τό επισκευτήριο, γενικώς, εις τούς κρατουμένους Κομμουνιστάς.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ--ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Προχθές, συνήλθον, εις Γενικήν Συνέλευσιν, τά Μέλη του Συνδέσμου κατά της βλασημίας των Θεών: «Ο Γίμιος Σταυρός». Ένεκρίθη ο Άπολογισμός του λήξαντος έτους, ως, και, ο Προσβολογισμός του νέου Έτους 1934-1935.

ΤΑ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Η Γενική Διοίκηση Κρήτης δι Έγκυκλίου της, πρός τας Άστοννομίας, και, τούς Νομαρχας της Νήσου, γνωρίζει, ότι ο έν Αθήναις, Κ. Φαράντζος, Άντιπρόσωπος του Ιατρού Στραους, έφευρε τό Φάρμακο «ΒΕΤΟ» προφυλακτικόν, κατά των Μεταδοτικων νοσημάτων, και, συνιστά, όπως γνωρίσουν τό Φάρμακον τούτο, εις τας, ύπ' αутάς, και, συζητήσουν την χρησιμοποίησην του, πρός άποτροπήν του τόσην έκτασιν, τελευταίως, λαβόντος κινδύνου, εκ των Μεταδοτικων νοσημάτων.

Τό Φάρμακον «ΒΕΤΟ» είναι έγκυρομμένον, παρά του Υπουργείου της Υγιεινής, διά της ύπ' αριθμ. 689 έγκριτικής Διαταγής.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τό Υπουργείον της Γεωργίας γνωρίζει, εις την Γενικήν Διοίκησην Κρήτης, ότι υπέβαλεν, εις τό Συμβούλιον της Έπικρατίας, πρός έλεγχέωσαν, Σχέδιον Διατάγματος, περί διαθήσεως είκοσι χιλιάδων, εκ των περιουσιών των

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ

Έξυπνα και Κουτά

Ράφτης. — Έγώ βοίσκω, ότι τό παντελόνι αυτό ος έχεται σαν γάντι.

Πελάτης. — Σύμφωνοι. Με την διαφοράν, ότι εγώ τό θέλω να μου έρχεται σαν . . . παντελόνι.

Ο σύζυγος. — Είναι γελοίο για μιά γυναίκα, τά λέη πάντοτε πως έχει την ίδια ηλικία.

Η σύζυγος. — Γι' αυτό κι' εγώ κάθε χρόνο λέω ένα χρόνο . . . λιγώτερο!

— Πόσο στοιχίζει, μπαρμπέ-ρη, τό κόψιμο των μαλλιών;

— Δέκα δραχμές.

— Και τό ξύρισμα;

— Τέσσερις δραχμές.

— Τότε, ξύρισε μου τά μαλλιά.

Γυναικεία Μόδα.

Σε κάθε πρόσωπο ταιριάζει και διαφορετικό χτένισμα. Άν έχετε μακρόν πρόσωπο, χαρακτηριστικά κλασικό και μέτωπο κανονικού πλάτους, χτενίστε τά μαλλιά σας πρός τά πίσω, τεντωμένα τόσο στο επάνω μέρος του μετώπου, όσο και στους κροτάφους και κατά τέτοιον τρόπον, ώστε να καταλήγουν πολύ ψηλά, πρός τά πίσω, σε ώριαιές πυκνές μπούκλες.

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Μην έχετε παραπόνουσι, φώς μου, πός δε σε πήρα, άφου κι' εγώ μουν άτυχισ και εου δεν είχες μοίρα.

Βασίλισσα της όμορφιάς, πού την καρδιά μ' δρίζεις, λόγο θά δώσης στο Θεό γιατί τη βασανίζεις.

Στην τελευταία μου πνοή στην ύστερή μου ώρα, τη μάνα πού με γέννησεν έλα και παρηγόρα.

Μου πήρες πίσω τη χαρά πού μου'χες χαρισμένη και στη φτωχή μου τη καρδιά ή λύπη πάλι μένει.

του Ταμείου της Προνοίας Έλαοπαραγωγής Χανίων, διά την Μελέτην της καλλιτέρας λιπάνσεως των Έλαιώνων της Κρήτης.

ΑΠΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΡΕΘΥΜΝΟΝ

Τό παρελθόν Σάββατον εις Δοτριάν Ρεθύμνης άπήχθη ή 17έτις Κατίνα Τσικολιδάκη, υπό του Κωνστ. Θεοδωράκη, δοθουμένου, υπό των Κωνστ. και Μενελάου Σαριδάκη, ως και του Γεωργίου Σταθωράκη.

ΔΩΡΕΑΙ

Ο κ. Κλέαρχος Μαρκαντωνάκης άπέστειλεν εις τον κ. Δήμαρχον Χανίων δραχμάς δύο χιλιάδας (2.000), όπως διανεμηη ανά 500 δρα. εις τό Νοσοκομείον, εις τό Γηροκομείον, εις τό Συστάειον, και, εις τό Ταμείον Έλεημοσύνης, εις μνήμην της θανούσης της αδελφής του Άργουής.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τό Άδελφάτον του Δημοτικού Νοσοκομείου και Γηροκομείου ευχαριστούν θερμότατα τον φιλόανθρωπον Δωρητήν κ. Κλέαρχον Μαρκαντωνάκη, όπως άπέστειλεν δρα. 2000 εις έκαστον, εις μνήμην της θανούσης αδελφής του Άργουής Μαρκαντωνάκη, εύχόμενον έλκεφράν γήν εις την θανούσαν, την θεϊαν δε παρηγορίαν εις τον Φιλάνθρωπον Δωρητήν.

Εν Χανίοις, τη 19η Μαΐου 1934.

Ο Πρόεδρος του Άδελφάτου **Ιωάννης Κ. Μουντάκης.**

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΕΔΠΡΟΘΕΣΜΩΝ

Προσκαλούνται πάντες, οι έν Πολέμω παθόντες Στρατιωτικοί, οι μη λαβόντες Σύνταξιν, λόγω έκπροθέσμου ύποβολής των Αιτήσεών των, όπως προσέλωσαν, εις τά, έν Χανίοις, Γραφεία του κ. Ιωάννου Ν. Τσοντόου, δι' ύπόθεσιν, σπουδαίως, άφορώσαν αυτούς.

Ιωάννης Ν. Τσοντόου.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΥΝΗΓΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΚΙ Σ Σ Α Μ Ο Υ «Ο ΓΡΑΜΒΟΥΛΙΑΝΟΣ»

Προσκαλούνται τά Μέλη, του, ως άνω Συλλόγου, εις Έακτικήν Γενικήν Συνέλευσιν, την **27 Μαΐου 1934**, ήμέραν Κυριακήν, και, ώραν **10ην π. μ., έν τω Γρα-**

φείω του Προέδρου.

Θέματα συζητήσεως :

1) Έκλογή δύο Μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

2) Λογοδοσία του Διοικητικού Συμβουλίου, και.

3) Έγκρισις του Άπολογισμού της Έακτικης Διαχειρίσεως, της **Χρήσεως 1933-1934.**

Καστέλλι, τη 14 Μαΐου 1934.

(Έκ του Γραφείου του Συλλόγου).

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

Έν δωμάτιον έπιπλωμένον, δέξτε Γραφείον, έντός των Γραφείων του «Κήρυκος».

Περισσότερα πληροφορήσεις, από τον Διευθυντή του «Κήρυκος».

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ

Νικολάου Έλευθ. Κοκκινάκη, Έμπόρου, και κατοίκου Χανίων, Κατά Μαρία, τό γένος Στ. Γρυλλάκη, χήρας Ιωάν. Μπουζάκη, κατοίκου Επάνω Κούμ-Καπή Χανίων.

Επειδή, καίτοι έπετάγη, ή ως άνω όφειλέτις μου, Μαρία, τό γένος Στ. Γρυλλάκη, χήρας Ιωάν. Μπουζάκη, διά της υπό χρονολογίαν 20 Ιανουαρίου 1934 Έπιταγής μου, κοινοποιηθείσης, νομίμως, εις αυτήν, ως δείκνυται εκ τού ύπ' αριθμ. 3.575)1934 Έπιδοτηρίου του άμισθου Δικαστικού Κλητήρος των έν Χανίοις Πρωτοδικών Σπυρ. Γ. Σφιγκάκη, ένα, δύναμι και πρός έκτέλεσιν της ύπ' αριθμ. 143 του 1932 όριστικής άποφάσεως του Ειρηνοδίκου Χανίων, νομίμως κεκηρυγμένης έκτελεστής, μά πληρώσει δι' ό πόλοιπον Κεφάλαιον, τόκουσ και έξοδα, μέχρι της ως άνω Έπιταγής μου δραχμάς 1.850 και 58)00, δεν έπραξεν τούτο, παρελθούσης άπράκτου της νομίμου προθεσμίας.

Διά τούτα.

Και πρός έσπραξιν του άνωτέρω ποσού των δραχμών 1.850 και 58)00, ως και μετά των άπό της, ως άνω, Έπιταγής μου συμβησομένων τόκων και έξόδων, άχρις έξοφλήσεως, έκτίθημι εις δημόσιον άναγκαστικόν πλειστηριασμόν τό κάτωθεν άναφερόμενον και περιγραφόμενον άκίνητον κτήμα ύμών, κείμενον έντός της

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

«Πάνθεον» Όμιλών. Σήμερον 4 1)2-6 1)2, και, 6 1)2-8 1)2 Άπογευματινά.

Ο πολεμικός κολοσσός: «ΦΑΓΕΜΕΝΑ ΒΟΥΝΑ».

Με τον ΒΙΚΤΩΡΑ ΒΑΡΚΟΝΙ, και, την ΤΑΛΑ ΒΙΡΕΑΠ.

Έσπερινή 9 1)2 μ. μ.

Διά τελευταίαν φοράν.

Μία Μουσική άποθέωσις!

Μία Μουσική παραφροσύνη!

«ΓΙΟΧΑΝ ΣΤΡΑΟΥΣ».

Με τον ΜΙΧΑΕΛ ΜΗΟΝΕΝ, και, με την ΓΚΡΕΤΤΑ ΤΑΪΜΕΡ.

Όμιλούσα, και, άδουσα.

Την Δευτέραν:

Τό άριστοούργημα:

«Στη Λεγώνα των Ξένων».

Πόλεωσ Χανίων του δόμωνύμου Δήμου και έν τη Συνοικία Κούμ-Καπή, ήτοι μιά οικία, άπάρτιζόμενη ίσογείως εξ ενός Μαγειρείου, ενός δωματίου, διαδρόμου και Μαχαζέ, εις τον δεύτερον όροφον εξ ενός διαδρόμου και δύο δωματίων και εις τον τρίτον όροφον, εξ ενός δωματίου και μιάς μικράς αλλής, και τό ήμισυ (1)2 του έν αυτή φρέατος και της συνηρομένης πρός την αλλην και οικίαν έτερας μεγάλης αλλής, συνορομένης, Δυτικώς με δημοσίαν όδον ανατολικώς μ' οικίαν Ι. Μελισσόκη και Νικολ. Σακινάκη, Νοτίως με κτήματα Γεωργίου Λεκανίδου, Έμμ. Φουντουλακη, και δημοσίαν όδον.

Ο πλειστηριασμός του άνωτέρω περιγραφόμενου κτήματος γενήσεται ενώπιον του Συμβολαιογράφου Χανίων Θρασ. Γ. Γαλανή, ή, τούτου κωλυμένου, ενώπιον του έτέρου τούτου, Αρστήου Προυκάκη, έν Χανίοις, και, κάτωθεν του Μεγάρου τέως Νικολ. Πατέρου, κείμενου επί της όδου Στρατηγού Δαγκλή, και έναντι Έπικρατογράφου Έθνικής Τραπεζής Έλλαδός την 1ην Ιουλίου 1934, ήμέραν Κυριακήν και ώραν 10-12 π. μ., ενθα και ότε καλούνται οι δουλόμενοι πλειοδοτήσαι, ως και πάντες οι τυχόν ενυπόθητοι δανεισταί.

Άρμόδιος Δικαστικός Κλητήρ ενεργήσάτω τάς νομίμους επίδοσεις, και, τοιχοκολλήσεις του παρόντος, την σήμεροσειν τούτου εις τιν των έν Χανίοις εκδότω μενων Έφημερίδων, ως και την καταμέτρησην του έκπιουμένου κτήματος.

Χανία, 18 Μαΐου 1934.

Ο του Έπισπεύδοντος Πληρεξούτος Δικηγόρος **Κωνστ. Ίωσ. Χαδρές.**

Πραγματικός συναγεμιάς θά παρατηρηθή, σήμερα, εις τά Ζαχαροπλαστεία της Πόλεως μας.

— Διότι, είναι άναριθμητοί, οι άγοντες, αύριον, την όνομαστικήν Έορτήν των Κωνσταντίνοι, και, Έλένας.

— Επί τη προβλέψει, μάλιστα, ταύτη, τά Ζαχαροπλαστεία της Πόλεως μας, χθές, και, προχθές.

— Πανσθενήσαν σωρούς όλων, από Τούρτες, και, παντοειδή άλλα γλυκυσμάτα, δια τούς έορτάζοντας.

— Τό Άκταίον, προχθές, τό άπόγευμα, αλλά, και, καθ' όλην, την λήξασαν εβδομάδα, κατά-μεστον κόσμον έκλεκτοϋ.

— Τό Κέντρον τούτο, έφέτος, θά καταστή τό μοναδικόν ψυχαγωγικόν σημείον.

— Πρός τό όποιον κάθε Συμπολίτης μας

— Θα ευρίσκη την ρωμάντσον, καλούς μεξέδες, και, άγνήν ρετινα.

— Τά Έπαρχιακά Αυτοκίνητα ήρχισαν, πλέον, να σταθμεύουν, παρά την Πλατεϊαν των νέων Καταστημάτων.

— Καί, πρέπει να σταθμεύουν, εκεί, άφου, εκεί, θά ευρονται, όλες, της εύκολιες, αίτινες απαιτούνται, δια κάθε στάθμευσιν, Αυτοκινήτων.

— Τά Φρουττα της εποχής όλιγα, πλέον, εις την Άγοράν μας.

— Ευρίσκει κανείς, μόνον, Ποστοκάλια, και, Δέσπολες, τά όποια, όμως, πωλούνται, εις τιμάς, πολύ ύψηλάς.

— Έχαμαν, άκόμη, δειλά-δειλά, την εμφάνισιν των, και, όλιγα Κεράσια πρώιμα, και, Έριανερικία Μαγιανά, τά όποια, όμως, δεν είναι προστά, εις τά βαλάντια των πολλών.

— Από Άγγοσάκια, μόνον, όλόδροσα, έχει πλημυρίαση ή Άγορά μας, και, τά όποια πωλούνται, από δρα. 3-5, τό ζευγαράκι.

— Χθές έδόθη ενώπιον έκλεκτοϋ άκοσμητοϋ ή όδοθη Συναυλία (Δευτέρα της όρχήστρας των Μαιητών, του Ώδείου), υπό την διεύθυνσιν του κ. Α. Γέροντα.

— Και ή Συναυλία αύτη επέτυχε πλήρης, όπως και αί προγενέστεραι.

— Υπενθυμίζομεν την άποφιν ήν έκτέλεσιν της Χορωδίας—Όρχήστρας, ήτις δίδεται εις την αίθουσαν των «Ολυμπίων» διά πρώτην φοράν.

— Υπερ των Σχολών της υπό 50 έκτελεστών, υπό την διύθυνσιν του κ. Μπαγάτιερ.

— Τόση εινε έν τούτοις ή ζήτησις των είσιτηρίων, ώστε σχεδόν έξηντλήθησαν.

— Όλοι όφειλομεν να παρακολουθήσωμεν την διάλξιν του κ. Χατζοπούλου όπως θά όμιλήση σήμεραν.

— Είς την αίθουσαν του «Χρυσόστομου» περί του γνωστοϋ Κρητικοϋ έπους «Ο Έρωτικόριτος».

— Τό θέμα άρα εινε έξαιρετικώς ένδιαφέρον δι' ήμας ίδίους.

— Η μεγάλη Πλατεία των Καταστημάτων του Συνεταρισμού ήρχισε να ήλεκτροφορτίζεται, δυστυχώς, ούχι επαρκώς.

Μετ' όλίγας ήμέρας θ' άρχισή ή λειτουργία των θερινών Κινηματογράφων του «Πανθέου» και των «Ολυμπίων».

— Είς τό Ηράκλειον έξαναλου δειτάς παραστάσεις του δδραματικού Θιάσου Ήους και Μαρτίου Παλαιολόγου.

— Προχθές έδίδαξε και ένα έργον έχχωσιον παραγωγής υπό Στυλίτη—Γιαννουάκη υπό τον τίτλον ή «Δις Όλγα».

— Η Κοινότης Ροδακίνου Ρεθύμνης παρακαλει, όπως ή 25 Μαρτίου καθορισθ ή Παγκρήτιος Έορτή.

— Διότι εις τό Χωρίον τούτο ύψώθη ή πρώτη σημαία της επανστασεως του 1821 υπό του Μελχισηδέκ Τσουρουνάκη.

— Ηγουμένον τότε της Έεράς Μονής Προέβελη.